

¿i... PELLE?

El millor condiment del menjar és la gana

Ciceró

Pedro Almodóvar va veure's derrotat, ara fa onze anys, per un conqueridor anomenat *Pelle*, interpretat magistralment per *Max Von Sydow*. Una pel·lícula dura però realment magnífica, plena de matisos que endinsaven l'espectador en una història de sentiments d'un pare envers un fill.

Enguany, per tal de venjar-se, ha estat ell qui s'ha vestit de conqueridor i ha disputat convençut de les seves forces una cursa per etapes fins arribar al dia de la cerimònia dels oscar vestit de groc i sense gairebé competència. Ha volgut interpretar aquest paper fins al darrer moment, tot ten-

yint-lo de missioner, fins a l'hora mateixa de rebre l'estatueta, en què no va escatimar referències a totes les mares de déu i sants cristos que va trobar. En moments d'eufòria tot s'ha de comprendre.

Participam a Temps Moderns del triomf d'aquest director proper geogràficament i el felicitem sincers. Tal vegada, aquesta concessió de l'Acadèmia hollywoodenca farà que, en aquesta ocasió, el producte Almodóvar perduri i es mantengui una mica més del que ha passat amb la resta de les seves realitzacions.

Els oscar 2000 han estat diferents. A part del premi a la pel·lícula espanyola —el tercer en quinze anys—, també la millor pel·lícula nordamericana respon a una producció especial. *American Beauty* reflecteix gran part dels tòpics de la societat ianqui —almenys com es perceben aquí— re-

tratant el seu caire més negatiu. D'això se'n diu autocrítica, cosa que, de tant en tant, va bé. L'oscar a *Kevin Spacey* és un premi ben treballat. També la protagonista femenina, *Annette Bening* hauria estat una digna guanyadora. Tal vegada no l'ha afavorida el fet que el seu *american Warren Beatty* particular també fou guardonat.

Algunes persones habituals a les projeccions del Centre de Cultura ens han fet arribar les seves queixes quant a retalls en el minutatge d'algunes pel·lícules. Possiblement l'escassa qualitat d'algunes de les còpies projectades ho han propiciat. Ens agradaria pensar que això pot entendre's i veure's compensat per la valoració de l'esforç que a vegades representa aconseguir-les. Estam segurs que ningú d'entre els crítics —gràcies, també sempre van bé— haurà pensat que hi ha amagat premeditació. ■

TEMPS MODERNS RECOMANA

LLIBRES

Miquel Montaner

Obras maestras del cine mudo
Época dorada 1.918-1.930
Luis Enrique Ruiz
444 pàg. 2.340,-ptes.

Les grans pel·lícules del cinema muteren, fins fa poc, pràcticament invisibles excepte a filmoteques, festivals o retrospectives. No obstant, d'un temps ençà, gràcies al vídeo i als canals específics de televisió, és possible gaudir a casa de les obres mestres de l'"art silent" i, assaborir la seva màgica i irresistible bellesa.

Aquest llibre conté una selecció de dues-centes d'aquestes pel·lícules, amb la seva fitxa completa, una sinopsi detallada del seu argument i un comentari que situa el film dins el seu context i ens indica la seva importància i valor dins el marc general de la història del cinema. Les pel·lícules es presenten per ordre cronològic d'estrena, però dos índexs més, per directors i títol en espanyol, ajuden a localitzar-les dins el volum. L'època estudiada es correspon al moment de màxim esplendor del cinema mut que es tancà definitivament al 1.936 amb *Temps moderns*, dig-ne colofó per a un art irrepetible.

Nadie es perfecto.
Billy Wilder, Hellmuth Karasek
489 pàg. 2.400,-ptes.

Nascut el 1.906 a Viena, va viure els anys turbulents i creatius del Berlín dels anys vint, i desembarcà a la Meca del cinema el 1.933, on, primer com a guionista i després com a realitzador, va saber obrir-se camí en un terreny en què l'important no és sols arribar, sinó poder mantenir-se. De les converses amb Karasek,

va néixer aquest llibre en què els records es van esblenant amb la mateixa subtilesa i ironia que suquegen totes les seves pel·lícules.

Director, productor i guionista, Billy Wilder ha cultivat una comèdia d'humor àcid i de ve-

gades cruel, clarivident, madur, amb pel·lícules que s'han guanyat el seu lloc entre les obres més grans del setè art.

Escritos de Luis Buñuel
Edición de Manuel López Villegas
288 pàg. 2.500,-ptes.

La brillant trajectòria cinematogràfica de Luis Buñuel (1.900-1.983) s'estén al llarg de cinquanta anys, una trentena de pel·lícules filmades a tres països diferents. Buñuel explorà a la seva joventesa els àmbits de la poesia, el conte i el teatre dins l'entorn de la generació del 27 i les avantguardes europees.

El present llibre reuneix la seva obra literària, juntament amb altres escrits que pertanyen a diferents èpoques i matèries: des del Buñuel autobiogràfic al crític de cinema o conferenciant. Llegint-los s'entreu i descobrim el geni de qui va viure darrera una càmera i d'una ploma.